

Prekenverkstedet

Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

3. søndag i fastetiden – 19.mars 2017

Prekentekest: Lukas 11,14-28

Lesetekst I: 1 Sam 18,6-14

Lesetekst II: Ef 5,1-2; 8-11

Salige er de som hører og tar vare på Guds ord

Salige – en gratulasjon fra himmelen

Det skjer mye i dagens evangelietekst. Både en undergjerning, diskusjon og undervisning finner sted. Avsnittet slutter med at Jesus gir et løfte, i alle fall indirekte. Han sier at salige er de som hører Guds ord og tar vare på det. For mange av oss er *salig* et vanskelig begrep å forklare. Vi vet hva det betyr, men likevel er det ikke så helt enkelt å sette ord på det. I studietiden min på NLA ble det med jevne mellomrom drøftet hvordan vi skulle forklare *salig*. Selv tenker jeg at når bibelen kaller noen mennesker salige, er det som om himmelens Gud retter ut hånden for å gratulere. Slik forstår jeg *salig*. En himmelsk gratulasjon, som for et menneske er den høyeste form for lykke. Avsnittet avsluttes altså med at Jesus sier noe om hvem som er salige – de som hører og tar vare på Guds ord!

Fra mørke til lys

Før vi begynner med selve teksten, vil jeg ta et lite skråblikk til den ene leseteksten. Den er hentet fra Paulus brev til efeserne. Her skriver Paulus rett ut at «*en gang var dere selv mørke*» (Ef.5.8). Hvem skriver han dette til? Jo, de hedninge-kristne. De som var utenfor borgerretten i Israel, uten Gud og uten håp i verden. Men på grunn av Jesu blod er også hedningene forsonet med Gud og podet inn i gudsfolket. Dermed kan han videre skrive: «*men nå – i Herren – er dere lys*». Jesus var for alle mennesker, og gjennom de første jødiske misjonærene har også forsoningens budskap kommet til oss hedninger. Dette er et stort privilegium og et stort ansvar. Vi som før var mørke, er blitt lys i Ham. Paulus formaner oss: «*Lev da som lysets barn!*». En ny fremtid, ny identitet og et nytt liv. Jeg tenker at dette handler i aller høyeste grad om å høre Guds ord - og ta vare på det!

Han som overvant verdens fyrste

Tilbake til evangelieteksten, hvor det berettes om en guddommelig inngripen i en manns liv. Han var besatt av en ond ånd, som gjorde mannen stum. Det står ikke mye om hvordan Jesus gjorde dette underet, bare at han drev den ut slik at mannen kunne tale.

Enkelte i folkemengden som så dette sa da at det var ved hjelp av Beelsebul Jesus hadde gjort dette. Beelsebul er herskeren over de onde ånder, og Jesus knytter han sammen med Satan noen vers lenger nede. Det er som de sier at Jesus er i samarbeid med den onde selv, men mer feil kunne de ikke ta. Jesus visste hva de sa og tenkte, og begynner en logisk undervisning. For hva skjer om et rike kommer i krig med seg selv? Da kan det ikke bli stående, men vil bli lagt øde og hus faller på

hus. Derimot: om det er ved Guds finger, da har jo Guds rike nådd fram til dere.

Guds finger

Det står ikke mye om *Guds finger* i bibelen. Den ene gangen er her, og den andre er i forbindelse med steintavlene hvor Guds finger skrev inn de ti bud. Jesus bruker begrepet om seg selv her. Dermed sier han indirekte at Gud igjen er steget ned på jorden. Det er inkarnasjonen, hvor Gud ble menneske. Dermed er det ikke Satan som er i krig med seg selv, men Guds rike er kommet nær ved Jesus Kristus. Hans rike er av en helt annen dimensjon enn Satans.

Jesus bruker så en fortelling, der vi først møter den sterke gårdsvokteren. Han beskytter det som er hans, ved hjelp av sterke våpen. Det er ingen problem for ham, så lenge han er den sterkeste. Men om det kommer en som er enda sterkere, da blir han overmannet og mister det han har eid.

Bibelen lærer oss at djevelen er denne verdens fyrste. Han er den mektige gårdsmannen. Men nå har fredsfyrsten steget ned på jorden. Israels Messias og verdens redningsmann er blitt som en av oss. Hans rike er ikke av denne verden, og har alltid vært sterkere enn djevelens. Jesus manifesterer jo dette da han har makt til å drive de onde ånder ut, og de kan ikke motsi hans ordre.

Det endelige slaget

Likevel er ikke denne hendelsen i Luk.11 det endelige slaget. Jesus vitner og viser for Israel at Messias er kommet, og at han er Guds Messias. Ingen har mer makt og styrke enn han. Det store slaget skulle holdes på Golgatahøyden utenfor Jerusalem en liten stund etter dette. Jesus sier selv at det er til denne timen han er kommet, og at *nå skal denne verdens fyrste kastes ut (Joh.12,31)*. Jesus Messias kler *maktene og åndskreftene nakne og stiller dem fram til spott og spe, da han viser seg som seierherre over dem på korset (Kol.3,15)*.

Israel må høre og ta vare på evangeliet

Jesu bekrefter ved sin undervisning og undergjerning at Guds rike er kommet nær til Israel. Han er Guds herlighet, og den som har sett Sønnen, har sett Gud. Ingen kommer til Far uten ved ham. Gang på gang tydeliggjør Jesus dette for det jødiske folk, men er det nok kun å høre?

Jesus sier: *salige er de som hører Guds ord og tar vare på det*. I dette ligger det to ting: det ene er å høre, mens det andre er å ta vare på det. Dermed er det ikke nok å kunne høre, selv om det er begynnelsen til å kunne ta vare på Guds ord. I dåpsbefalingen sier Jesus, til sine jødiske disipler, at de skal gå ut og gjøre alle folkeslag til disipler. Dette skal gjøres ved dåp og opplæring. Det hører sammen. Gjennom opplæring blir mennesker bevart, og vokser i både nåde og sannhet. Dette elementet kan ikke velges bort. Det må ikke forsømmes.

De første misjonærene var jøder. De fikk i oppdrag å gå ut til hele verden. I dag kjenner kun 0,3 % av det jødiske folk i Israel Jesus som Messias. Kirkehistorien har mange mørke eksempler på hvordan vi kristne har behandlet dette folket. Nå er det vi som har i oppdrag å bringe evangeliet tilbake til dem. Slik at de kan høre at Guds rike er kommet nær ved Jesus Messias. Han har overmannet denne verdens fyrste en gang for alle. Dette budskapet må vi fortelle det jødiske folk, slik at de kan ta vare på det. For det er ved å høre og ta vare på evangeliet, at også det jødiske folk blir salige. Slik kan det folket, som er utvalgt av Gud, leve i sin utvelgelse. Det vil føre til velsignelse og saliggjøring for alle folkeslag.

Hjelpe hverandre til å høre og ta vare på

Flere vers i dagens tekst er utfordrende. Dette gjelder særlig de som forteller at om den onde ånden

som er drevet ut kommer tilbake og finner sitt gamle hjem tomt, feid og pyntet, da tar han med seg sju nye ånder, og det siste blir verre for dette menneske enn det første.

Jeg tenker at disse versene sier oss noe om alvoret og viktigheten av å hjelpe mennesker som er kommet til tro til å ta vare på det de har fått. Vi har et ansvar ovenfor oss selv, våre medmennesker og det jødiske folk. Både til å dele evangeliet, men også til å hjelpe hverandre slik at vi tar vare på det.

Dåpsbefalingen stopper ikke med dåpen, men går videre til grundig opplæring. I dag er det mange krefter som drar oss bort fra Guds ord. Å satse på undervisning, og å legge til rette for at mennesker til stadighet kan lytte til Guds ord er en viktig investering som er vel verd. Bibelundervisning er ikke bare for at predikanten skal fylle arbeidstiden sin, men Guds Ord er gitt for at Guds folk skal bli utrustet til all god gjerning (Kol.3,17).

Vedgard Soltveit

Assisterende generalsekretær Den Norske Israelsmisjon

Vegard@israelsmisjonen.no